



За істину, добро і мудрість

Наша газета

Щомісячна газета Кременчуцького педагогічного коледжу імені А.С.Макаренка «Червень - 2016»

Дорогі випускники!

Так уже влаштовано в житті, що хороший час завжди пролітає швидко. Ось так само швидко промайнув і час вашого навчання в Кременчуцькому педагогічному коледжі імені А.С.Макаренка. Здавалося б, ще недавно ви ступили на поріг навчального закладу, не знаючи, що чекає попереду. А далі було студентське життя, повне радісних вражень та дрібних прикрас, і ось тепер — випуск. Так прийміть же зараз, шановні випускники, привітання із закінченням коледжу!



Щасливої вам долі у світі обраної професії, творчих злетів! Реалізуйте свої знання на практиці! Сприяйте подальшому розвитку свого інтелекту, адже саме від вас залежить майбутнє нашої України! Ви — педагогічна еліта, духовне поле нашої нації. Ви — люди високої культури і творчої наснаги. Людина стає тим, ким є, говорив Гегель, тільки завдяки освіті. Будьте креативними особистостями, щоб ваші знання були потрібні. Будьте патріотами нашого рідного краю та педагогічного коледжу, а ми будемо пишатися вами — нашими випускниками!

Зичимо творчого натхнення, наполегливості та успіхів у всіх добрих починаннях. Нехай ваші молоді серця повняться святковим настроєм і радістю вступу на ниву дорослого життя.

***І.В.Гальченко,
директор коледжу***

Шановні майбутні колеги!



Саме так хочеться звернутися сьогодні до випускників. Буває, зібрався в дальню дорогу, але чомусь завмер на порозі. Здавалося б, більше не лишилося жодних питань щодо обраного шляху. Здавалося б, завершилися всі уроки й іспити. А виявляється, нічого ще й не починалося! Попереду на вас чекають

інші рубежі, де на собі пізнаєте ціну дружби, любові, зради. Де на кожне питання найголовнішого іспиту — життя — ви матимете свої відповіді, і не буде підказок в кінці жодного підручника. Вам випала доля жити в часи глибинних змін, перед вами відкриваються нові можливості та перспективи. І вже завтра саме ви будете творити новий світ, нову державу Україну, примножувати славу свого рідного краю.

Прагніть кращого й не бійтеся перешкод — долайте їх. У добру путь!

**Зав.відділу фізичного виховання
В.В.Бондаренко**

У травні, коли розквітають яскраві квіти і дзвенить пташиний спів, теплий весняний вітер приносить до нас свято Останнього дзвоника. Воно завжди радісне й водночас сумне. Радісне, бо закінчився навчальний рік. Попереду — чудові літні канікули. А сумне, бо сьогодні дзвоник пролунає для наших випускників.

Колектив викладачів відділення дошкільної освіти переполює почуття радості від того, що зроблено велику справу — випускаємо вісімдесят п'ять розумних, творчих, талановитих, красивих, упевнених у

собі дівчат. Ви — вибух креативу, каскад ідей, різнобарв'я краси і юності!



Упевнена, що назавжди залишаться мудрі поради ваших наставників, незабутні бентежні моменти пробної практики, чудові спогади про студентські роки. Бажаю вам упевнено крокувати в доросле та щасливе життя, вдало скласти ще один іспит, який уже не прийматимуть викладачі, — іспит життєвий, зробити особистий та професійний вибір і завжди йти дорогою добра.

**Зав.відділу дошкільної освіти
О.Б.Бровата**

Ми надали вам багато настанов та мудрих порад, але головна істина життя проста: людина народжується для того, щоб бути щасливою. А щастя у кожного своє: шалені гроші або успішна кар'єра, служіння людям або «домашнє» щастя у великій родині. Для педагога ж щастя — це любити ту справу, якою займається, й любити тих, для кого працюєш.

Сьогодні я щаслива, бачачи результати нашої спільної справи: 142 енергійних, свідомих, творчих, небайдужих молодих педагогів вступають на професійну стежину. Упевнена: ми добре під-

готували наших випускників, а якщо хтось чого-небудь не довчив — життя компенсує цей недолік із надлишком.

Тож, сміливо долайте труднощі, шукайте себе, прагніть найкращого. Намагайтеся знайти гармонію зі світом та самим собою.

Хай кожному з вас пощастить!

**З любов'ю до вас —
зав. відділу
початкової освіти
Ступак Ю.І.**



Усе у ваших руках

Я завжди кажу, що спогади — це міст, яким вертаєшся із сучасного в минуле; це мелодія, яка може бути відтворена; це ниточки, з яких тчеться тканина історії; це музей нашої пам'яті.

Я пам'ятаю час, коли розглядала фотографії своїх майбутніх студентів. Якими ви будете — Рудич Максим, Барановська Вікторія, Городецька Настя, Давиденко Настя?..

Потім настали будні, коли Насті, Віки, Надя, Сніжана, Саші, Ліля, Женя, Альона разом із Максимом почали творити метаморфози У11 — У21 — У31 — У41.

Є одна повчальна притча. Тримаючи в долонях метелика, учень спитав у Майстра:

— Який метелик у мене в руках — мертвий чи живий?

Учень міцно тримав метелика у долонях, він був готовий будь-якої миті стиснути або розтулити їх заради істини.

А Майстер, не дивлячись на руки учня, сказав: «Усе у твоїх руках».

Шановні випускники! Ваше майбутнє — у ваших руках!

Цінуюте в людях справжні життєві цінності — добро, відданість, щирість, віру, дружбу. Будьте самостійними! Ідіть своїм шляхом, не піддавайтесь чужому впливу — і доля Вас не омине.

З повагою та любов'ю — класний керівник Тетяна Миколаївна Вітко



Час минає невимовно швидко: рік за роком, день за днем, година за годиною... І от лишається одна-єдина мить — зараз. Мить, коли варто збагнути, усвідомити все те, що відбулося протягом цього яскравого, надважливого періоду життя.

Як із батьківського дому зробили ми перші самостійні кроки, так і коледж став для нас рідною домівкою — успішним і вдалим стартом у доросле життя. Перші серйозні переживання: чи зможу навчитися? Чи стану для дитини гідним прикладом хорошої людини й гарного вчителя? Чи вдасться вказати правильний напрямок до щастя? Скільки ж запитань та переживань пе-

ред майбутніми труднощами роїлось у кожного в голові!..

І тепер ми надзвичайно вдячні людям, які не просто допомогли нам усе це подолати — повірили в нас. Однорічні, викладачі та наставники, ви залишите у серці негасимі спогади! Адже саме ви — люди, які переконали: «Я все зможу».

Ми впевнені: якими б не були наші життєві дороги, куди б

не завели ці стежки, завжди будемо повертатися додому, де з радістю чекають, де завжди тепло — до рідного Кременчуцького педагогічного коледжу!

З повагою — студенти групи У-41



«За всіх скажу, за всіх переболію...»

Рік за роком, випуск за випуском, студент за студентом, доля за долею...

І ось знову випуск — мої незрівнянні й неперевершені 28 студентів групи У-42 відділення початкової освіти! Кожна людина — цілий світ, яскравий і неповторний. Сьогоднішні мої випускники — цікаві й непересічні особистості, які протягом навчання в коледжі зуміли сповна проявити свої таланти й обдарування.

Наша незмінна талановита староста Дяченко Анастасія завжди дивувала своїми організаторськими здібностями, ерудованістю, витримкою, а тверда воля й чарівність Міхно Марії являли справжні дива під час пробних уроків та безперервної практики... А

місцями в предметних олімпіадах, спортивних досягненнях в жіночому боксі. Відповідальність та порядність Дмитришин Ольги, Симоненко Катерини, Левицької Катерини та Петренко Катерини стали справжньою розрадою для мене як класного керівника. А як радували своїм співом Ковнір Катерина та Удод Яна! Танцювальні здібності Гончар Анни та Савченко Марини вище всяких похвал! А хто може краще створити відеоролик, ніж наша Колб Вікторія? Журналістські здібності Максимейко Яніни згодилися в написанні сюжетів до ЗМІ. Ді-

хін Денис, Бирюк Євгеній, Голобородько Олександр, є взірцями джентльменства, порядності. Міцні знання, любов до поезії допомогли Поліварі Юлії утвердитись у студентській раді коледжу. Стала зразком для інших Терлецька Ірина. Потяг до прекрасного Цимбал Тетяни, любов до спорту Ромашко Тетяни, зосередженість Рикової Анни, упевненість Іванко Марії, професійна майстерність і любов до рукоділля Сидоренко Інни, м'яка посмішка та готовність до життєвої боротьби Тукало Юлії, щирість і вигадливість Прийми Наталії, безпосередність і відвертість Ладан Ірини, сміливість і ерудованість Гриценко Каріни...

«За всіх скажу, за всіх переболію...» Щастя вам, мої особистості, мої дорогі дівчатка й хлопчики, мої колеги! Нехай вас завжди оточує тільки справжнє — щира любов і міцна дружба. Я завжди буду пам'ятати роки, проведені разом із вами. У добру путь, мої дорогі!

В.П. Ладягіна,
класний керівник



що вже говорити про її спортивні досягнення!.. Не раз вражала нас Баранік Наталя призовими

ловитістю у поєднанні з моральними чеснотами завжди вирізняла Гурін Марину. Наші юнаки, Ла-

Прощальний вальс... Випускний вечір... Скільки в ньому спогадів, мрій, сподівань, радості і смутку, світлої печалі... Які щемливо-ніжні почуття охоплюють душу!

Пригадую допитливих цікавих першокурсників, серед яких чомусь для мене було багато схожих між собою. Пам'ятаю «Веселі старти», коли в змаганнях вибороли купу грамот, збір яблук, екскурсію до Вінниці. Дружний наш похід на Деївську гору, коли ви вчилися розпалювати багаття, варили смачну кашу, грали в м'яча.

Я виховувала вас на одвічних моральних цінностях — доброті, любові, совісті, честі.

23 особистості! Які ви всі різні, але



які гарні! Бог подарував кожному з вас красу, розум, талант. Ви володієте найбільшим скарбом на Землі — молодістю. Цінуйте її, бо молодість прекрасна й неповторна пора в житті людини. У кожного з вас своя стежина в житті. По-різному складуться ваші долі. Будуть перемоги, будуть і поразки. Посадіть на шляху своєму квіти гарячої любові до життя, до людей, до Батьківщини. Вірте в силу дружби. Знайдіть себе у праці. Хай ваші серця не знають спокою. Хай малиновий передзвін прожитих літ звучить не лише в пам'яті, а й у серцях усе життя. Я у вас вірю і всіх люблю!

Ваша Марина Михайлівна

Ось і залишилося позаду студентське життя — веселе, щасливе, наповнене радістю відкриттів і незабутніх зустрічей. Воно дарує нам вірних друзів, окрилює зухвалими мріями й зміцнює правдою. Кожен із нас — це унікальна, неповторна особистість. Кожен із нас тепер здатний відстояти свою думку і витримати будь-які випробування для досягнення успіху.

Сьогодні ми лише посміхаємося своїм страхам. Викладачі стали для нас рідними, навіть ті, які

працювали з нами семестр, рік... Не важливо скільки, адже кожен залишив у наших серцях слід. Час студентства позаду, позаду конспекти, екзамени, безсонні ночі. Попереду — пора звершень, пора самостійного, дорослого життя. Бажаю

ногруппники: усе життя людини до його останньої години — це суцільне учнівство. Від усієї душі бажаю нам досягти успіху насамперед у цій науці, тоді все інше прийде саме. Життя — це можливість. Користуйся нею. Життя — це краса. За-

хоплюйся нею. Життя — це мрія. Здійсни її. Життя — це виклик. Прийми його. Життя — це безодня невідомого. Іди в неї без страху. Життя —

це успіх. Шукай його завжди. Життя — це диво. Не руйнуй його!

Тетяна Орлова, У-43



всім здійснення своїх мрій і планів, зичу успіхів і високих досягнень. Пам'ятайте, мої любі од-

«У кожного теперішнього є своє майбутнє, яке освітлює його й зникає разом із ним, стаючи минулим...» — писав Жан-Поль Сартр. Ця крилата фраза для мене сьогодні набуває особливого змісту. Дуже швидко промайнуло 4 роки навчання для сьогоднішніх випускників і для мене особисто. Наче вчора ми з групою У-14 збиралися на подвір'ї коледжу вперше на святі знань. А вже й останній дзвінок, випускний вечір наполегливо стукають у двері.

Час іде, але спогади лишаються. Шворак Тамілу та Матюшенко Ніну як сумлінних, тактовних, старанних студенток. Олійник Анастасія — позитивчик групи. Аня Полуніна — генератор ідей, креативна особистість. Ксенія Скребкова, Ліна Тимошпорльська, Мар'яна Онанко — старости групи, мої незамінні помічники. Аня Горбатовська, Женя Удовицька, Ксюша Пивонос та Лера Калашнікова — талановиті хореографи й цілеспрямовані особистості. Галя Царану й Даша Бунецька надійні у важливих справах. Оля Вальваха-Дмитренко, Таня

Матицина, Альона Федорчук — наші молоді матусі. Галя Конюшенко — талановитий музикант, доброзичлива людина. Надя Потоцька, Аня Кучеренко, Світланка Свічкарь — скромні, доброзичливі, тактовні дівчата. Ніна Бабенко, Аня Кошеленко, Валя Захаренко ініціативні та творчі. Відверта та життєрадісна Аня Чугуй. Стримана, начитана Світланка Брага. Чуйна та сердечна Саша Росенко. Прямолинійна та непередбачувана Діана Сазонова.

Любі мої дівчата! Щиро вітаю вас і бажаю творчого горіння, продуктивної праці, терпіння, наполегливості, непохитної впевненості в собі та втілення заповітних бажань. Хай ваше життя буде яскравим, сповненим мрій і досягнень. Хай поряд із вами завжди ідуть вірні друзі. Із нетерпінням чекаю вас.

С.І. Барда

Ну, от і все! Добіг кінця ще один знаковий етап нашого життя — студентські роки. Ще не втратили свіжості враження від вручених студентських квитків, путівників для першокурсників, та вже розгорнута й чекає записів нова сторінка життєвої книги. Якою вона буде — кольоровою чи чорнобілою, глянцевою чи матовою — головне залежить від нас.

Ми постійно відчували

надійне плече підтримки адміністрації, яка й у на-

вчанні, і в дозвіллі була поруч із нами, методистів, готових відповісти на найнесподіваніші запитання студентів. Щиросердно

дякуємо всім викладачам, що не лише навчили педагогічної майстерності, а й ділилися теплом своїх душ.

Який би куточок земної кулі нас не прихистив, будьте певні: ми гордо пронесемо звання випускника найкращого закладу країни — Кременчуцького педагогічного

коледжу імені А. С. Макаренка! Нехай допоможе нам у цьому Бог!

**Аня Полуніна,
випускниця У-44**



Моя найкраща В-41

Здається, зовсім недавно я познайомилась із своєю найбільшою в історії коледжу групою В-11. Це було у 2012 році, і за списком їх було 37. Коли зустрілася з дівчатами вперше, відчула все: і хвилювання, і страх, і радість, і пізнання, і надію на те, що все буде добре. І, мабуть, тому все склалося так, що ми одночасно спіймали калейдоскоп, який об'єднав нас таких різних, здружив і допоміг разом прожити чотири навчальні роки.

Яка ж вона — моя найкраща група В-41? Люблю їх за доброту і чуйність, чесність і принциповість, талановитість і креативність.



За чотири роки було багато всього, але в моїй пам'яті залишаться тільки найяскравіші моменти нашого життя: і невивчені лекції, і недоспані ночі, і пропущені перші пари, і радість перемог.

Ваш оптимізм, віра в краще, сподівання на те, що все буде добре, допомогли нам подолати всі перешкоди й отримати звання кращої випускної групи 2016 року.

У ці дні прощання з вами, мої любі дівчата, бажаю всім натхнення, успіхів у житті, досягнення заповітної мети, щастя й любові.

Хай щастить Вам! Люблю вас.

Т.М.Дорошенко

Чотири роки тому ми, такі невпевнені першокурсниці, переступили поріг Кременчуцького педагогічного коледжу імені А. С. Макаренка. Тоді боязкі та недосвідчені, завітали до стін закладу, який зараз називаємо з гордістю в голосі материнською домівкою, де навіть атмосфера випромінює затишок, тепло, любов та доброзичливість. Нас радо зустріла наша матусенька — Таїсія Миколаївна. Ця людина за період нашого навчання була не просто

мудрим і досвідченим керівником, а й справжнісінькою турботливою пташкою, що доглядає за маленькими пташенятками-дітками. Під її затишним крилом була найбільша за всю історію коледжу група. Її не злякали перешкоди, складність керівництва таким великим колективом.

Сьогодні хочеться подякувати їй за таку нелегку й плідну працю. Адже й справді: зі звичайних дівчат ми перетворилися на справжній дружний колектив, вирости на її очах.

Сьогодні зі сльозами на очах і з прикрістю за те, що ці роки так швидко промайнули, хочемо подякувати всім працівникам цього закладу за доброзичливість, підтримку та неоціненний досвід.

**Юлія Лисенко,
випускниця В-41**



Я вдячна домі, що в моєму житті є така неповторна й чудова група В-61. Так склалося, що в ній лише одна студентка з Кременчука, а всі інші злетілися з різних куточків України — Житомирської, Кіровоградської, Полтавської, Луганської областей. Усі різні, але кожен вразив своєю енергією та неординарністю. Серед нас є захоплені і творчі особистості: чемпіонка України із сучасного виду спорту фріфайта, громадський діяч і виконавиця репу; співачки, художниці, літератори... Я пам'ятаю нашу першу виховну годину, розгублені та сяячі очі студенток, які прагнули навчання й наполегливої праці. І це багатьом вдалося: уже зараз семеро студенток працюють у різних дошкільних навчальних закладах міста й області.

Мені хочеться, щоб у моїх улюблених

студенток В-61 у житті все складалося добре. І як би складно вам не було, мої хороші, у будь-якому випадку залишайтеся перш за все справжніми людьми, не втрачайте найважливіші цінності — доброту, порядність, відповідальність, чесність та почуття гумору. Живіть сьогодні яскраво й весело, пам'ятайте своє минуле, студентські роки в нашому педагогічному коледжі й думайте про майбутнє, тому що в ви зможете все!

**Класний керівник
Ю.В.Пилипенко**



І зараз я добре пам'ятаю емоції, які переживала, коли вперше переступила поріг мого рідного коледжу. І смуток, і радість, і страх, і здивування, адже все було новим й таким ще невідомим.

Дуже швидко промайнуло два роки навчання, за які ми стали однією

дружною родиною — групою В - 61. Усі ми щиро впевнені, що обрали своє покликання в житті — бути справжнім педагогом.

За це ми ВДЯЧНІ нашому класному керівнику Пилипенко Юлії Віталіївні, яка переживала всі наші негаразди, програ-

ші та перемоги, злеті й падіння, підтримувала й допомагала абсолютно в усіх ситуаціях. Якби важко не було з нами, вона завжди ставилася до нас тепло, по-доброму, турботливо.

Ми вже й готові до самостійного життя, але як хотілося б ще залишитися, хоча б на хвилинку, з такими, уже рідними людьми: викладачами дошкільного відділення, одногрупниками, однокурсниками... Сподіваємося, ви нас ніколи не забудете, адже ми будемо завжди пам'ятати рідний Кременчуцький педагогічний коледж імені А.С.Макаренка, який став першим кроком у нашому дорослому житті...

**Валентина Снігур,
студентка В-61**



Ось і закінчуються студентські роки навчання моїх дівчаток у нашому улюбленому педагогічному коледжі. Вони були кращі для них, а особливо для мене.

Моя перша група! Ви для мене найлюбіші, я ніколи вас не забуду.

Як сьогодні, пам'ятаю той день, коли ми зустрілися. Ви дивилися на мене розгубленими й безпорадними очима... Проймає час — і мої дівчатка дуже

змінилися: стали дорослими людьми, ніжними красунями.

Різні труднощі та проблеми чекають вас у житті. Хочу побажати, щоб ви не відступали від своїх мрій, сміливо домагалися поставлених цілей та ніколи не зупинялися на досягнутому, щоб завжди раділи життю та були посправжньому щасливими. Не забувайте один одного та рідний коледж.

Я часто буду згадувати роки, проведені разом із вами. Бажаю вам бути впевненими у своїх силах, досягти успіхів в обраній справі!

Класний керівник
В.В.Мацько



Ось і пройшло два роки навчання, як один чарівний сон. І хочеться сказати, що він був найприємнішим, який сниться кожному з нас. Перші знайомства, перші розчарування, перша підтримка один одного.

Усі дівчата різні, але, незважаючи на це, коли йде мова про допомогу, — «один за всіх, і всі за одного». У кожній групі трапляються свої непорозуміння, і наша не виняток. Але завдяки

підтримці класного керівника — Мацько Вікторії Валеріївни — ми разом завжди знаходили рішення будь-якої проблеми. Завжди будемо згадувати нашу класну «маму» теплом і вдячністю.

Хочемо подякувати всім викладачам дошкільного відділення та його завідувачці Броватій Олені Борисівні за отримані знання, постійну підтримку та розуміння.

З гордістю можемо сказати наставникам, що ці роки пройшли не дарма. Ми завжди будемо вас пам'ятати. А ще знати, що дошкільне відділення **НАЙКРАЩЕ** завдяки щирим серцям наших педагогів.

Ми обіцяємо з гідністю нести звання випускників Кременчуцького педагогічного коледжу, досягаючи нових життєвих вершин!

Випускники
групи В-62

Моя невгамовна Ф - 41

Моя невгамовна Ф-41! Ось і фінішна пряма, якої ви так чекали на першому курсі.

Було все: радість і розчарування, захоплення і невдачі, бажання творити і якоїсь миті змінити місце навчання. Та ваш оптимізм, прагнення досягти омріяної мети подолали будь-які сумніви.

І ось ми на межі! Попереду екзамени і випускний. Якими ж ви запам'яталися мені і викладачам, які працювали з вами? Справжньою опорою для мене були відповідальна й дисциплінована Коваленко Лідія, безвідмовний у будь-якому проханні і готовий прийти завжди на допомогу Садовий Владислав. Приємно радували коледж своїми спортивними досягненнями наші швидкісні легкоатлети Шайдова Катерина, Столяр Едуард, Якобчук Олександр, Завгородня Ірина, Шиш

Ось і промайнули роки нашого студентського життя. Здається, ще недавно були вступні іспити, перша зустріч із класним керівником та 32 незнайомцями, які зовсім скоро стали другою родиною.

Усі труднощі ми подолали разом із висококваліфікованими, чуйними педагогами. Дякуємо всім, хто повірив у нас і дав шанс здобути знання та професію! Незважаючи на нашу непідготовку, інколи погану погоду, ви

Яна, спритні, неперевершені волейболістки Шуригіна Анастасія, Коваль Анна, Іващенко Софія та волейболісти Мідріган Олексій, Борщогов Богдан, Мазур Сергій, віртуозні футболісти Бабешко Павло, Вальваха Євгеній, Негреєв Владислав, Поліщук Микита, Семененко Сергій, експресивні баскетболістки Кива Аліна та Харитонова Катерина, їхні завзяті колеги Резнік Андрій, Келембет Дмитро, Ольховський Валентин. А пробні уроки з фізичної культури на педагогічній практиці свідчили про те, що ваш вибір професії був усвідомлений.

Бажаю вам не втрачати амбіцій і наполегливості, віри в себе.

Хай здійсняться ваші мрії. У добру путь!

А. М. Антоненко - Миргородська,
класний керівник Ф-41

завжди були в хорошому настроєві, з блиском в очах та терпінням чекали нас у коледжі. За ці чотири роки ми стали частиною чогось великого та світлого, і тепер впевнено крокуємо в майбутнє.

Тут ми змогли знайти справжніх друзів, соратників, які щодня віддавали частину своєї душі, щоб ми змогли розвиватися, ставати кращими, відповідальнішими, сумліннішими.

Низький вам уклін!

З любов'ю —
Ф-41



Моїм найкращій У-61 присвячується...



Цей рік особливий: ви пройшли один із найважливіших етапів свого життя — закінчуєте педагогічний коледж. Учителю — одна з найпочесніших професій. Вона для обраних. До вчителя йдуть зі своїми болями і радощами, черпають сили для підкорення нових висот, бо він заглядає в минуле, живе сьогоднішнім, прокладає місток у майбутнє. Багато чого є згадати за ці два роки: радості й печалі, дзвінкий сміх і сльози. Але потрібно пам'ятати тільки приємні хвилини студентського життя.

Дорогі мої випускники, загадайте

кожний своє бажання. Зовсім скоро ви триматимете в руках диплом, ви готові вирушати в широкий невідомий світ — світ нових вражень і знайомств, нових друзів. Хочу нагадати вам, що найрідкісніша й найпотрібніша професія в усі часи — бути гарною людиною. Тож, розвивайте в собі талант — талант людяності, і тоді не лише вам буде добре у світі, а тепло й затишно тим людям, які знаходяться поряд.

Життя — це шанс. Скористайся ним!

Життя — це виклик. Прийми його!

Життя — це скарб. Бережи його!

Життя — це любов. Насолоджуйся нею!

Життя — це удача. Шукай цю мить!

І.М. Непорада

Уже зовсім скоро пролунає дзвоник на перерву: для когось тривалістю в канікулярне літо, а для нас — випускників — у вічність. У вільне плавання нас відправляє наша гавань, наш улюблений коледж. І в такі дні, останні, теплі, весняні, сповнені планів, купи роботи та метушні, повітря наповнюється тугою, любов'ю, розумінням та

якимось не звіданим ріднішим почуттям. Саме в цей час пам'ять відшуковує найяскравіші моменти студентського життя. Хтось згадає першу сесію або спільні походи, комусь спадуть на думку колективні перескладання семінарських занять, іншим — черги до їдальні або ж те, як губились у коридорах та переходах у перші навчальні дні...

наші рідні, за те, що відкривали двері у світ педагогіки, плавали з нами морем знань, давали змогу віднайти скарби мудрості на ваших заняттях. Наш капітан — класний керівник, який вів нас безмежним океаном як у час негоди та шторму, так і в світлі дні, коли легкий бриз освіжав наш корабель.

Ірино Михайлівно, дорога, улюблена, рідна... ДЯКУЄМО Вам за тепло, за опіку, за те, що так уміло, як справжній капітан, оберігали нас ці роки. Схиляємо свої голови у пошані перед Вами та з тугою в серці пливемо з гавані-коледжу і покидаємо Вас — нашого капітана.

Ми, згадуючи чистоту життя в коледжі, говоримо улюбленим викладачам: СПАСИБІ,

З любов'ю та глибокою повагою, Ваші юнги — студенти групи У-61



Незабутні роки навчання

Майже два роки тому група У-62 переступила поріг Кременчуцького педагогічного коледжу імені А. С. Макаренка. За роки навчання було багато радісних і тривожних моментів, пов'язаних із навчанням, першими кроками на шляху до професії, усвідомленням себе

відповідальним за виховання дітей під час переддипломної педагогічної практики, спробами узагальнити свій невеликий досвід у курсових роботах.

Студентські роки промайнули як мить — і ось ви вже випускники, спритні та кмітливі, розумні та відповідальні,

активні та веселі.

Як класний керівник, зичу здоров'я, добра, здійснення мрій. Пам'ятайте: успіх прийде до того, хто багато працює.

Зреалізуйте свій особистий потенціал, і залишайтеся хорошими, добрими людьми!

В.Г.Каменський

Швидко пролетіли незабутні два роки. Багато викладачів говорили нам, що ми не встигнемо озирнутися, як мине час — і ми будемо випускниками нашого коледжу.

За цей досить невеликий період ми встигли стати однією сім'єю. Хоча наша група не така велика, як інші, та все ж ми дружні й талановиті.

Для випускників вручення дипломів — це, звісно, велике свято, ще один крок у самостійне, доросле життя, але, в той же час, це досить сумна подія. Згадаймо лише всі пережиті разом дні і тижні. Як дружно готувалися до занять, як щоранку



йшли на пари, незважаючи на негоду за вікном (щоб не поставили НБ без поважної причини), як чекали результатів екзаменів під дверима... Так, дійсно це було незабутньо!

Можливо, ми не завжди старанно готувалися до занять, можливо, не повністю виправдали надії викладачів, можливо, десь оступалися...

Сьогодні, уже випускники, хочемо від усього серця сказати велике спасибі нашим викладачам, які впродовж цих двох років крокували поруч із нами, наставляли, допомагали і, коли було потрібно, просто подавали нам руку допомоги.

Ваші світлі думки й поради будуть навіки вкарбовані в наші юні серця, адже ми так само, як і ви, вчителі.

Нам є на кого рівнятися і чого прагнути. Усе те, чого ви нас навчили, ми будемо пам'ятати й берегти у своїх душах завжди.

**Карина Спичак,
та випускниці
групи У - 62**

«Наша газета»

Щомісячна газета
Кременчуцького педагогічного коледжу імені А.С. Макаренка
Редактор: Навроцька М.М.
Літературний редактор: Савченко Т.О.
Комп'ютерна верстка, дизайн: Іванова А.О.
Відповідальність за зміст публікацій несуть їх автори.
Редакція не завжди поділяє точку зору автора.
Редакція залишає за собою право виправляти матеріал із збереженням змісту.

Віддруковано
у Фізична особа-підприємець
Василенко М.М.
(вул. Перемоги, 34)
тир. 250 прим., зам №

Адреса коледжу:
39623, м.Кременчук,
вул. Л.Чайкіної, 33.
Тел.: (05366) 5-33-01
E-mail:
Gazeta.razom@yandex.ua
Наш сайт: pu.org.ua